

1890-09-17

AFSENDER

Erik Theodor Werenskiold

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Sandviken

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 40a og 40b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Søndsten 17/9-90

Kære Jacobin Skovgaard!

Tak for dit hyggelige brev,
som jeg inde har haft tid
til at svare på for nu.

Min d. ville kjæder sig allfor
megt hos os, skuld det pleje
mig; jeg havde ialfald stort
udryk af samtale med dig,
især fordi du vistnok accentuerer
ting, som vi her hos os har
vennet og tid at forfølge.

Fotografiet af dit altbillede
så jeg hos Skovgaard, og det inter-
esserer mig meget. Jeg har
engang at få lejlighed til at se

det billedt. Motivet og hele
opfatningen af det synes jeg ud-
mærket om; den Kristusfigur
synes jeg især at se på ud som
et evigt - den er almindelig.
Men englene er der en
nydelig følelse i.

Da taler i dit brev om forløbet
mellem kunst og moral, eller kampe
mellem dem og grænser for
et tillidskab i kunsten. Ja jeg
kender dem ikke; men jeg vil
vilde mig, at hvis en ting er
gode blot for sandhedsfølelsens
skyld, så bliv det ikke kunst,
og så taler is især om den same-
sadan. Jeg tror ikke på kunst
som især er udgangen af kunst-
nerisk følelse; ~~hø~~ indkomme

Kunstner en voldsom og sande-
lig natur - de' ble' det som
Kubus, Kerner - men de' det
tals i. Man maa' paa' sig alt
sin plads for de' forskellige ind-
virkninger, - og sy' for sin al for-
holder mig sin mening lige-
overfor hvert enkelt billede, - at her
liger de' folken af hvad kunstner
har villet.

Jeg hader i natu' de' for de
mest af de' udstillede, -
at de' jo heller ikke menes at
de' kunde selvsagt noget mindre, de'
de' pure ikke dykes af nogen
her. Vi har sendt Viggo Johansen
indryk af i a' i sy' hader han
hader noget, - Philipen for i
heller ikke noget af, og at de' synd;
han kunde dog gaa' Toge at

for af de' ypperlige dygtigheder
han har de' i Kjøbenhavn - en
Taisværdstillelser. Vi for alle
mest franske impressionister: 2
Moussis, 1 Degas og 1 Pissarro, de'
vi fortæller de' for en livlig ud-
stilling.

Selv har jeg smilet uden at
smile. Begyndelsen mangler endnu
de' at landstol, de' ligger de'
gode, men jeg hader nu, at klar
de'. Det store folkskue har jeg
fortæller voldsomt af Toge sin vakk
den dannede Toge, hvorved de'
compositionen inde. Men at
har de' sin unge natier, som jeg
hader de' at smile ind i natu' a'.

III. Fordsten har jeg endnu ikke
anmeldt, men nu sin toprind
en reise og ikke foder smukt
høje, for jeg har tid. Jeg har smilet

make flittig for at få hende
færdig.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 40B

Vi har et forvint godt, og hun
kan s. blive ganske frisk. For
Skorsvig er der vist nok i disse
dage, og hun er vist meget angre-
bet, da et vist er et andet, hun
for ~~stærk~~ i barselsugen, som det er
fær for kan på g. igen. Det
har plaget hende af og til;
alle rite i. Skorsvig vilde
nok gerne have ~~thek~~
talt lidt "kunst" med dig -
men at kan han han så godt;
men blev det mig som nød godt
af dig.

Richard Bøgh trådte en aften
ind ad døren - ganske uventet.
Min søster, redaktør af norsk Dagbl., Holst,
så gik i Valders sammen med sin

familie; der kom Begge og boer
paa samme Tid; han var klein
efter en lungestaudelse og maatte
han Hvidt for at komme sig.
(Om gjorde ham ogsaa godt)
De var sammen et par maanedes
drøge, uden at Holts havde idet
om hvem han virkelig var - de
troede ikke at han var nogen
rigtig mæle; det var jo næsten
utrigeligt at de ikke kendte hans
navn, som dog nærmest sa' sig i blade.
Sa' kom de herud en dag og fik
da vide hvem han var, medens
de sad her, kom sa' pludselig
Begge, og vi havde det rigtig kose-
ligt om kildern. Han har ikke
giftet sig i disse dage og skuer
efter betænksomme reise til Paris
imorgen. Vi trykte for hans sundhed
han er slet ikke den han var, næst
han var kommet sig godt.
Der var en, hvor var en, vi var en, der
og lille den kom, som vi ikke havde aldrig her
at. Min kom ikke mere sandt!